

Piektdien - 19 IX 69 6.30 fona b.

Of: 413; 238; 421; 744; 255.

Lecc. fona ev. 4n. 9-14 p.

"Tad tā Zamāriņu siera un ūmu saka: ka tu, fids būdams,
pasi dert no manis, vienas Zamāriņu sieras? to fids netur
nekādu draudzību ar Zamāriņiem. fēpus atbildeja un ūto
saciņa: ja tu to Dieva dāvanu fināti un kastes tāds ir, kas
un tvi saka: dod man dert; tad tu ūmu būtu lūgusi, un ūms
tevims būtu devis dertis ūdeni. (Tē redzam nevīs I bet ūtdams)
Tā siera un ūmu saka: Kungs, tev nav smelama Franca, un tā
ara ir dēļa, - no kurienes tad tev ir tas dēvais ūdens?

Vai tu esi lielāks nekā mūsu tavs tēvab, kas mums šo ar
devis un pat notās dēris un viņa dēli un viņa lopu-?
Tēvus atbildeja un uz to sacīja: ikvienam, kas dēris no šā
ūdens, atkal slāpst. Bet ja kas dēris no tā ūdens, ko Es tam
došu, tam neslāps mūžīgi; bet tas ūdens, ko Es tam došu, jās
Viņš taps par ūdens = avotu, kas verd uz mūžīgu dzīvību mū.

S. v. 1. Joh. gr. 26n. 25p.

Amen.

"Un Viņš tur uzturēja alteri un piesauca tā Rungā
vārdu un tur uzcēla savu telti, un spēka kalpi tur raka
vienu akni". Amen.

Sākumu nosaukums, te 2 domas: 1) Paicīgās mājas turēt mieru,
būt vienoti milētibā ^{ti. kāpēc tie ir gara} 2) Vai domājam par mājām ko tas Kgs
tēvus Kristus mums satastījis. Viņš grib nākt un mūs ņemt
pie sevis, lai lūdzam: ka Viņš pat mūs sagatavo, ka esam
gatavi ^{Viņam lūdzam} kad Viņš nāk! ... Tātad, dotā vārdā, redzam, kas
derības laudim bija arī mājas vietā alters, kur nofela
ja tams grēks, kur meklēja bēlādīnāšanos ar Dievu un
arī pateicās Dievam par tēlabību dēvē, mūžā. Šis vārd
derības ciltēks celj sul mājas vietu un arī alteri Dievam
par godu. Mums, jaunās derības laudim, saka Dievs:
"Tūs esat Dieva namā! Dievam alters un tronis ir celts
mūsu sirdīs. Alters ^{mājas} ir viena redzama fime, ka mājas
iedfivotāji tie vienam, dēivam Dievam. Vai mūsu mā-
jās ir vieta kur Dievu lūdzam? Kur sevišķi gribam i-
just Dieva turumu?"

Vecās derības alters bija arī liecības fime. Kad, ar dēvē

parādīja ko kalpo Dievam, kad ar dīvi parādīja ka se-
ko fēgum Kristus. Vai mūsu mājās ir kāda redzama fē-
me, ka te dīvs tieigi cilvēki? ^{tie} Jā ir liecības fēme vīrum,
kas mūsu mājās ieguētās, „kas mani apliecinās cilvē-
ku priekšā, Es apliecināšu savu Tēvu priekšā, kas ir de-
beris”, saka fēgus. Liecības fēme var būt arī dīvismu
grāmata, Bībele un, mūsu galds. Kas liecina ka Dieva
vārdu lasam, ka gribam pē Dieva vārdu dīvot, tū
pē udfētā spriež kam kalpo? Kādu ceļu staigā?
Vecās derības tiecīgs nekavējās savās mājās eult at-
tari! Nostīgumā udfam, šis, vecās derības, tiecīgs
cilvēks pē savām mājām nokaku. Tūcī, vecā derība
ir liela nofēme, fustrummos ūdens ir liela manta.
Ja trūkst ūdens vīta dīvā redība aifiet bojā. ū-
dens dara fēmi angliģu, ūdens veldfē slāpes vītai
dīvai redībai. Bet mums kas jānūpejās vīm par
fifitko ūdeni. Vēl vairāk ir jādomā, ir jānūdf pē ga-
riģā ūdens, pē svēta gara. Šmuns katram ir jābūt ka
ūdens akai, ka svēta gara straume, kas dod atpūģu,
dod veldfē dīvēkli... Vecās derības fēnins falamans,
saka: vārdi, cilvēka mutē, ir dīlš ūdens? Dieva vārds
kas ir gars un dīva, spēģ svīdi mierināt, spēģ svīdi stip-
rināt un iepiecināt. Šis katrs savā mājā varom
būt ka ūdens akai, ka svēta gara straume. „Kas tie
ka tie vaxsti saka, no tā mīnsēm dīvas ūdens stran-
mus tieģ? Dieva bijība jau spēģam dot fadomu ka sal-
goties no fāume, no gūka. Bet fēgus Kristus atpīģana,

sapņošana ir d'fivs ūdens. Tācīgs cilvēks valoda, tācīgs
cilvēks gudrība ir ka ūdens pilns aka. Lai lūdzam
pēc brēta gara, ka mūsu mūtē ir vienam pilns oītriem
mīliem un gudriem vārdiem, tad lūsim ūdens pilnas
akas, kas nes sētību daudziem, ka manto mūtiģo d'fi-
vību. Ja lūsim lūgusi pēc brēta gara mūsu mājas lū-
patikames pašiem un visiem, kas tur iēģieģēs. Lai Dievs
mūs visus uz to brēti! Amen.